

PROČ?

Já a David. Od mala nejlepší přátelé na život a na smrt. Naše přátelství svazovalo mnoho společného. Nejen škola a stejné město, ale i zájmy, koníčky a posedlost válčením. Téměř každý den jsme si s klukama z vedlejší vsi hráli na podobné války a bitvy. Doslova jsme se v tom vyžívali. Neustále jsme podnikali nejrůznější akce a výpady na naše pomyslné nepřátele. Předháněli jsme se s nimi ve své vynalézavosti a kreativitě. Ach to byly časy.. Otevřel jsem oči a rozhlédl se kolem a uviděl krutou realitu. Mé úžasné vzpomínky zahnal nově přicházející výstřely. Krčím se tu v zákopu obklopený krysami a všelijakou havětí s několika dalšími vojáky. Ani je neznám. Na co taky. Už dlouho tu nebudeme. Je to jen otázka času. Každý den vidět umírat naše přátele, mladé lidi a přitom vědět, že další jméno na seznamu zabitých může být to moje. Je to jen otázka času. Jaký tu má tedy život cenu?

Rozbíháme se. Běžíme jako o život. Každý špatný krok, každý špatný pohyb může být propustka z tohoto světa. Možná do pekla. Existuje snad větší peklo než tohle? To sotva. Díky bohu až na pár šrámů od kopřiv a drátů dobíhám do nového zákopu, kde mě vítají další spousty dotěrných hlodavců. Tři z nás nedoběhli. Neměli takové štěstí. Miliony z nás tu umírají kvůli sporu dvou lidí. Mnozí, co dosud přežili, zešileli. Má něco větší cenu než zdravý lidský rozum? Bohatství a moc mnohdy zažene člověka k zruďným činům. Vtom se proti mně kdosi v rudém rozbíhá. Snažím ho zasáhnout. On je rychlejší. Nemám šanci. Pozdě. Cítím palčivou bolest v oblasti hrudi. Naposledy se dívám za tím mužem i on se otočil. Oči jsou mi povědomé. Že by to byl David?

Napsala Lucie Dragounová , IX. třída